

ת"פ 28644/03/21 - מדינת ישראל נגד גיא גור

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 28644-03-21 מדינת ישראל נ' גור

כבוד השופטת מיכל ברלינר לוי	בפני
המאשימה	בעניין:
מדינת ישראל	
נגד	
הנאשם	גיא גור

גזר דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע **עבירה של מרמה** לפי ס' 98(ג2) לחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-1963.
2. על פי המתואר בכתב האישום, במהלך שנת 2017 מכר הנאשם נכס מקרקעין בקריית טבעון, בשווי של 2.9 מיליון שקלים. בגין המכירה היה חייב במס שבח. על מנת להקטין את תשלום המס הגיש הנאשם לרשויות מיסוי מקרקעין חשבוניות פיקטיביות בסך של כ-1.3 מיליון שקלים בגין הוצאות שנבעו לו לכאורה מן העסקה, בעוד שלא נבעו לו ההוצאות נשוא החשבוניות. במעשים אלו מסר הנאשם ידיעה כוזבת לרשויות המס במטרה להתחמק מתשלום מס.
3. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון שנערך בין הצדדים. הסדר הטיעון אשר הושג בהליך גישור, כלל הסכמה עונשית לפיה המאשימה תגביל טיעוניה לעונש לחמישה חודשי עבודות שירות, ואילו ההגנה תטען לעונש באופן חופשי.
4. בהתאם, הופנה הנאשם לממונה על עבודות השירות וחוות דעת שהוגשה בעניינו המליצה על הצבתו בבית האבות "משלב" בגבעת המורה.

טיעוני הצדדים

5. בפתח טיעוניה לעונש, ביקשה ב"כ המאשימה לכבד את הסדר הטיעון שהושג, בגדרו הובאו בחשבון חומרת העבירות ושיטת הפעולה של הנאשם מחד, ומאידך הסרת המחדל וההגעה להסדר שומה, ההודאה המידית והעבר הנקי.

עמוד 1

תחילה עמדה על פגיעתן של עבירות המס בערכים החברתיים המגנים על אוצר המדינה והשוויון בנטל המס, המהווים אבן יסוד במערכת אכיפת חוק תקינה. עוד ציינה, כי מדובר בעבירות קלות לביצוע וקשות לחשיפה, המסכות נזק רב לקופה הציבורית ולכיסו של כל אזרח, ומחייבות הטלת ענישה מחמירה אשר שמה דגש על שיקולי ההרתעה והעדפתם על פני הנסיבות האישיות של מבצעה. אשר למקרה שבנדון, ביקשה לזקוף לחומרה את המניע הכלכלי שעמד בבסיס העבירה - הקטנת התשלום למס שבח מתוך בצע כסף מובהק. בהתאם, ובשים לב לפסיקה הנוהגת במקרים של העלמת הכנסות מרשויות המס בסכומים דומים, עתרה למתחם ענישה הנע מ-5 ועד 16 חודשי מאסר, בצירוף עונשים נלווים. לעניין העונש שיש להטיל בתוך המתחם ולצד העובדה כי עבריינות המס הוכרה כמכת מדינה המחייבת החמרה בענישה, הדגישה את הסרת המחדלים המוקדמת וההגעה להסכם שומה, וכן את עברו הנקי של הנאשם והודאתו אשר חסכה זמן שיפוטי יקר. משכך ביקשה לכבד את הסדר הטיעון ולהטיל על הנאשם חמישה חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר מותנה וקנס כספי בגובה 5% מן המחדל, אשר יכה בכיסו של מי שניסה לגרוף רווחים קלים.

6. מנגד טען הסנגור, כי מדובר בתיק שכלל לא אמור היה להגיע לפתחו של בית המשפט, ואשר "הדרדר" לכדי כך בשל צירוף נסיבות שאינו ברור לו עד עצם היום הזה, בבחינת "כדור תועה" שפגע דווקא בנאשם. תחילה הסביר כי אינו חולק על עצם השימוש בחשבוניות פיקטיביות - אשר התברר כי נמסרו מן הקבלן אשר ביצע את העבודה לנאשם וכן לשכנו שבנה בצמוד אליו - אלא שיש לתת לחשבוניות במקרה זה את המשקל המתאים להן. בעניין זה הבהיר, כי פנייה למס שבח לצורך חישוב עלויות הבנייה וחישוב חוב המס יכולה להיעשות בשתי דרכים חלופיות: הערכת שמאי או הגשת חשבוניות, וכי אין כל חובה להגיש את החשבוניות גופן, באופן שמלמד כי החשבוניות כשלעצמן אינן מהותיות לצורך החישוב (בשונה למשל מחוק המע"מ, שם ישנה חובת הגשת חשבוניות). עוד ציין, כי שכנו של הנאשם, אשר קיבל גם הוא חשבוניות פיקטיביות מאותו קבלן, בחר בדרך השנייה של שמאות וכך נחסך ממנו ההליך הפלילי שבנדון. לא רק זאת, אלא שהשמאות שנערכה בעניינו של השכן הייתה קרובה מאוד לחשבוניות נשוא התיק כאן, כך שהלכה למעשה יכול היה ההליך הפלילי להימנע מראשיתו. בסיכום טען, כי התיק כנגד הנאשם הוא אינו תיק העוסק במהותו בגניבה (אותה כלל לא תכנן הנאשם לבצע) כי אם בטיפשות, וכל פתיחתו נעוצה בחוסר מזל ובסוג של אכיפה בררנית.

מעבר לאמור, פירט ארוכות את נסיבותיו האישיות של הנאשם, החל בהיסטוריה המשפחתית, גירושי הוריו והסכסוך המשפחתי ארוך השנים שבא בעקבותיהם; עובר בהקמת משפחה משל עצמו, התנהלותו הנורמטיבית לאורך השנים ותרומתו הרבה לקהילה; וכלה בהצלחתו העסקית ועברו הנקי. נוכח כל אלה ובשים לב כי הנאשם מנהל עסק משגשג לקנייה ומכירה של מערכות מידע ומשתתף במכרזים גדולים, ביקש הסנגור לשקול את סיום התיק ללא הרשעה, ולחילופין להימנע מענישה מוחשית בדרך של עבודות שירות.

דין

7. תחילה יובהר כי דין הבקשה לאי הרשעה להידחות.

מעבר לעובדה כי הבקשה נטענה בשפה רפה וללא כל בדל של תימוכין לקבלתה, הרי שהיא אינה עומדת באף

אחד מן התנאים שנקבעו בפסיקה לצורך אימוצה (ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** (21/8/97)). כך, לאחר שלא התרשמתי מקיומה של "פגיעה חמורה בשיקום הנאשם" (פגיעה כנ"ל אף לא הוצגה בפני), ולאחר שאינני סבורה כי "סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים". זאת, נוכח הצורך לעקור מן השורש נורמות התנהגות פסולות של העלמת הכנסות מרשויות המס וחתימה תחת שוויין הנשיאה בנטל ואמון הציבור. בהתאם, לא שוכנעתי כי זה המקרה בו עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין חומרתה של העבירה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה.

8. על מנת לגזור את עונשו של הנאשם, ובהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, יש לקבוע תחילה את מתחם הענישה ההולם. זה נקבע בהתאם לעקרון בדבר קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו, תוך התחשבות בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה.

9. סוגיית גזירת הדין בהסדרי טיעון לא נכללה באופן מפורש בתיקון 113 לחוק העונשין. בפסיקת בתי המשפט עלו שתי גישות ביחס לשאלה האם בבואה לבחון הסדר טיעון עונשי, על הערכאה הדיונית לקבוע מתחם עונש הולם. האחת עונה על תשובה זו בחיוב, והשנייה גורסת כי במקרים מסוימים לא יהא בכך צורך, למשל במקרה בו סבירותו של הטווח המוסכם ברורה על פניה ואינה מעוררת שאלה בדבר חריגה מהסדר הטיעון (ע"פ 2014/20 **אנקרי נ' מדינת ישראל** (19/1/21), ס' 17).

10. עוד נקבע, כי בקביעת המתחם הנוגע להסדר טווח נדרשת זהירות, שכן תכליתה קבלת מידע והקשר לעונש שראוי לקבוע בהסדר. ראו ת"פ (שלום-תל אביב) 56828-04-19 **מדינת ישראל נ' קיס** (29/4/21), ס' 13, המפנה לע"פ 1901/10 **שמעון אסולין**:

"בע"פ 1901/19 **שמעון אסולין נ' מדינת ישראל** (31.5.2020) נקבע כי בית המשפט רשאי לקבוע מתחם ענישה גם מקום בו הגיעו הצדדים להסדר טיעון, ובכלל זאת להסדר טיעון הכולל טווח ענישה, וראוי שכך יעשה. יחד עם זאת, בקביעת המתחם נדרשת זהירות, אין המדובר בקביעת מתחם ענישה במובן הפורמלי של תיקון 113 לחוק העונשין, וקביעת המתחם בנסיבות אלה נועדה לשם "קבלת מידע והקשר לעונש שראוי לקבוע בהסדר טווח". על בית המשפט לקבוע את המתחם "בצורה רכה", בשים לב לקיומן של נסיבות מגוונות שיכולות להוביל להחלטת המדינה להגיע להסדר, כשהמשקל שיש ליתן לשיקולי תיקון 113 לחוק העונשין ולמתחם העונש ההולם במקרה נתון משתנה בהתאם לנסיבות הקונקרטיות שהביאו להסדר. לאור המפורט לעיל, עניינו של הנאשם ייבחן ועונשו יקבע גם בשים לב לשיקולי הענישה לפי תיקון 113 לחוק העונשין ולמתחם העונש ההולם, בשים לב להסדר הדיוני אליו הגיעו הצדדים, והנסיבות כולן."

(יוער, כי מעיון במאגרים עולה כי ערעור על פסק הדין תלוי ועומד בגדרי עפ"ג (מחוזי תל אביב) 14454-06-21 **קיס נ' מדינת ישראל**).

11. ככל שהדבר נוגע להסדרי טיעון שהינם "הסדרי טווח", נקבע כי ראוי לו לבית המשפט כי יקבע תחילה את מתחם העונש ההולם; לאחר מכן יודא כי הטווח המוסכם אינו חורג באופן בלתי סביר ממתחם הענישה שנקבע (ובהתאם לאמות המידה שנקבעו בעניינם של הסדרי טיעון בע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1), 577, 2002); ולבסוף יגזור את הדין בהתאם למכלול השיקולים הרלוונטיים לעניין, שאינם מוגבלים רק לאלה המנויים בתיקון 113 (ראו ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (4/12/13); וכן עפ"ג (מחוזי-ירושלים) 30554-11-13 זקן נ' מדינת ישראל (5/2/14), אשר ערעור לבית המשפט העליון בגדרי רע"פ 1866/14 זקן נ' מדינת ישראל (13/3/14) נדחה. ראו בנוסף: ע"פ 4301/15 פינטו נ' מדינת ישראל (5/1/16), עמ' 14-15).

12. לחובת הנאשם עומדת פגיעתן של העבירות הכלכליות בערכים החברתיים המוגנים, לרבות ערך השוויון והנשיאה בנטל, אמון הציבור במערכת הכלכלית, יציבותו של המשק והשמירה על קופת המדינה (רע"פ 512/04 אבו עביד נ' מדינת ישראל (15/4/04)). חומרה מיוחדת נודעת לעובדה כי עבירות המרמה הכלכליות בכלל והעבירות של שימוש בחשבוניות פיקטיביות בפרט הן קלות לביצוע אך קשות לאיתור, ומשבשות באופן מהותי את ההתנהלות התקינה של המשק ואת מערך גביית המס כולו. עבירות כגון דא הפכו זה מכבר ל"מכת מדינה" ונקבע כי הענישה בגין צריכה להיות חמורה ומרתיעה (ע"פ 5783/12 גלם נ' מדינת ישראל (11/9/14)).

13. נסיבות ביצוע העבירה מעלות כי הנאשם, לצורך השלמת עסקת המכר של ביתו ולצורך קביעת גובה מס השבח שהיה עליו לשלם בגינו, הגיש לרשויות המס חשבוניות פיקטיביות בגובה 1.3 מיליון ₪ המלמדות לכאורה על הוצאותיו בבניית הנכס. זאת עשה במטרה להקטין את תשלום המס שאמור היה לשלם לרשויות כדין, תוך שימוש אקטיבי ומתוכנן מראש בחשבוניות שאינן משקפות את הוצאותיו האמתיות. הנאשם ביצע את העבירה באחריותו המלאה והבלעדית, תוך שהוא פוגע בערכים המוגנים העומדים בבסיסה של מערכת המס ותקינות הדיווח.

14. עוד יובהר, כי כל טענות ההגנה בדבר חוסר חשיבותן של חשבוניות או "טיפשות" הכרוכה בהצגתן, תחת בחירה במסלול של הערכת שמאי או הערכת שמאי מקבילה התואמת ממילא לגובה החשבוניות - טענות שמהותן כי הלכה למעשה לא נגרם נזק לקופה הציבורית - דינן להידחות. וכפי שנקבע בע"פ (מחוזי-נצרת) 12244-07-15 צקר בונה הצפון בע"מ נ' מדינת ישראל (5/4/16):

"אין לתת יד להתנהלות עסקית פיקטיבית..."

כל מסקנה אחרת תחטיא את המטרה התכליתית של החוק ותביא למצב אבסורדי שכלל אינו משקף את הפעילות האמתית, כפי שהיא קיימת בפועל. חזקה על מי שאיננו פועל בדרך זו ומקזז תשומות שלא על פי עסקת אמת, כי מטרתו הינה להקטין בדרך זו, שלא כדין, את סכום המס שעליו לשלם." (בשינויים המחויבים).

15. דומה הדבר למי שאינו מנהל את ספריו אך טוען להגנתו כי לו היה מנהל אותם, יכול היה להוכיח כי אינו חב דבר לרשויות המס וכי לא נגרם כל נזק ממעשיו. הפסיקה קבעה פעמים רבות כי מדובר

בטענה בעייתית, וזאת בלשון המעטה. ראו עפ"ג (מחוז-תל אביב) 56587-07-13 **מדינת ישראל נ' קובי** (27/11/13):

"... הזדמן לנו, כמו כמעט לכל מותב העוסק בתחום זה, להביע את דעתנו על הטיעון, ולפיו לו היה פלוני מנהל ספרים כדן, הוצאותיו בייצור ההכנסה היו מביאות לכך שבסופו של יום לא היה צריך לשלם מס. יתכבד פלוני וינהל ספרים, ולאחר מכן יעלה טענה זו. מי שאינו מנהל ספרים, כורת את הענף עליו הוא יושב, ככל שהדבר אמור בטענה דלעיל."

16. יופים הדברים לענייננו. משבחר הנאשם, איש עסקים עצמאי המבין את חשיבות הדיווח לרשויות המס, להגיש חשבוניות כוזבות אשר אינן משקפות את עסקאות האמת שערך ואת ההוצאות שהוציא, לא יוכל לטעון כי לא נגרם נזק ממעשיו. בצד האמור יש לזכור, כי לא מדובר בהתנהלות שיטתית או סדרתית או כזו שהצריכה תחכום מיוחד, כי אם בהתנהלות נקודתית וחד פעמית בה כשל הנאשם לראשונה בחייו.

17. הגם שלא עלה בידי לאתר פסיקה שנסיבותיה דומות למקרה דנן, ניתן ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת, מפסקי הדין העוסקים בעבירות המרמה המנויות בפקודת מס הכנסה, וזאת בשל הזהות בין ובין העבירה שכאן, כמו גם זהות הענישה המנויה בצדן.

עיון במדיניות הענישה הנהוגה בעבירות המקבילות ובהיקפים כספיים דומים, מלמד כי היא כוללת **מאסר מוחשי הנע ממספר חודשי עבודות שירות ל-20 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה מותנית ועונשים כספיים**. ראו והשוו, בשינויים המחויבים:

א. בת"פ (שלום-ראשון לציון) 7397-01-21 **מדינת ישראל נ' ישרים** (9/11/21) - הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון, בעבירות לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה, בהיקף של כ-1.25 מיליון ₪. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו יושתו על הנאשם 6 חודשי עבודות שירות ועונשים נלווים. בית המשפט קבע כי מדובר בהסדר הולם המצוי במתחם הסבירות, והטיל 6 חודשי עבודות שירות, עונשים נלווים וקנס בסך 30,000 ₪.

ב. בת"פ (שלום-תל אביב) 76672-12-19 **מדינת ישראל נ' אלישר** (26/10/21) - הורשע הנאשם בביצוע עבירות לפי סעיף 220 לפקודה, בהיקף של כ-1.35 מיליון ₪. נקבע מתחם ענישה הנע בין 8 ל-24 חודשי מאסר, והוטלו - בשל נסיבות לקולא שפורטו שם - 8 חודשי עבודות שירות, עונשים נלווים וקנס בסך 25,000 ₪.

ג. בת"פ (שלום-תל אביב) 38662-01-19 **מדינת ישראל נ' דריי** (5/1/21) - נקבע מתחם ענישה הנע בין 6 ל-20 חודשי מאסר, בגין עבירות מרמה בהיקף השמטה של כמיליון ₪ לצד עונשים נלווים וקנס. נפסק כי בנסיבות המיוחדות שם, בדגש על הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, יש למקם את עונשו

של הנאשם ברף התחתון של מתחם הענישה שנקבע, ולגזור את עונשו לריצוי בעבודות שירות. על הנאשם הוטל עונש מאסר של 6 חודשי עבודות שירות, עונשים נלווים וקנס בסך 40,000 ₪.

ד. ברע"פ 6166/20 **אילוז נ' מדינת ישראל** (8/9/20) - נדון עניינו של נאשם אשר ביצע עבירות מרמה לפי הפקודה, בהיקף השמטה של כמיליון ₪ ובית המשפט קמא קבע מתחם ענישה של 5-15 חודשים בגין עבירות המס (בסופו של יום הוטל עונש בגין מכלול עבירות). בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של הנאשם, ובית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור.

ה. ברע"פ 7773/16 **חננאל נ' מדינת ישראל** (26/10/16) - נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בעבירות מרמה לפי ס' 220 לפקודה, ביחס להשמטת הכנסה בסך כולל של כמיליון ₪. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 8 ל-24 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל, עונשים נלווים וקנס בסך 50,000 ₪. ערעורים שהוגשו לבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

ו. ברע"פ 2430/20 **אבו חאטום נ' מדינת ישראל** (19/4/20) - נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (ע"פ 11265-09-19), אשר דחה ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום (ת"פ 31158-06-14). הנאשם שם הורשע בעבירות מרמה לפי ס' 220 לפקודה, בהיקף כולל של כ-2 מיליון ₪. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 6 ל-20 חודשי מאסר בפועל והטיל על הנאשם עונש של 11 חודשי מאסר, עונשים נלווים וקנס בסך 40,000 ₪.

ז. גם בת"פ (שלום-כפר סבא) 28015-07-15 **מדינת ישראל נ' חאג יחיא** (10/12/17) - נקבע מתחם הנע בין 6 ל-20 חודשי מאסר ביחס לנאשמים שהורשעו בעבירות לפי ס' 220 לפקודה בהיקף כולל של כ-2 מיליון ₪. בגזר הדין נפסק, כי בכל הקשור לדרך נשיאת המאסר בעבירות מס, מורה ההלכה על עדיפות לריצוי עונש מאסר ממש, אך על אף האמור נמצא כי מדובר במקרה מיוחד המאפשר ריצוי עונש שלא מאחורי סורג ובריח. על הנאשם הוטלו 6 חודשי עבודות שירות, עונשים נלווים וקנס בסך 50,000 ₪. ערעור שהוגש על גזר הדין, נדחה (עפ"ג (מחוזי-מרכז) 42965-01-18 **חאג יחיא נ' מדינת ישראל** (23/4/18)).

18. במקרה דנן, נערך כאמור הסדר טיעון, הכולל טווח ענישה מוסכם שהרף העליון שלו 5 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, והרף התחתון שלו אינו כולל ענישה מוחשית.

19. בע"פ 2021/17 **מצגר נ' מדינת ישראל** (30/4/17) נקבע, כי בעת שקילת מבחן האיזון וסבירות ההסדר, על בית המשפט לבחון את העונש שמוסכם בהסדר הטיעון למול העונש שהיה נגזר על הנאשם אלמלא ההסדר. כמו כן נפסק שם, כי לא בנקל ידחה בית המשפט הסדר טיעון שמובא לאישורו, וזאת נוכח קיומם של שיקולים כבדי משקל התומכים בכך, ובראשם החשש שמא יחול כרסום במעמדם של

הסדרי טיעון ובוודאות שהם נוסכים בנאשם החותם על ההסדר, וכפועל יוצא - בתכליות הרצויות שהם מגשימים.

20. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, בחנתי את ההסדר המוסכם אל מול מתחם העונש ההולם והבאתי בחשבון אף את האינטרסים שאינם כלולים בתיקון 113 - עידוד עריכת וקבלת הסדרי טיעון; השיקולים שעמדו בבסיס ההסדר; והציפיה של הנאשם כי ההסדר יכובד - הגעתי למסקנה כי הענישה לה עותרת המאשימה אינה חורגת מן הענישה הראויה על אף שהיא **נמצאת ברף התחתון של המתחם**. בהתייחס לכל האמור לעיל, אני מוצאת כי הסדר הטיעון עומד במבחן האיזון והסבירות ומשכך יש לכבדו.

21. לצורך קביעת עונשו של הנאשם בנסיבותיו, מצאתי להתייחס לנתונים שלהלן:

א. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון וחסך זמן שיפוטי יקר ומשאבים. נוסף על כך, הודאת הנאשם לוותה באקט פוזיטיבי של הסרת המחדל והגעה להסדר שומה מול רשויות המס. ברי אמנם כי הסרת המחדלים בעבירות מס אינה "ממרקת את הפשעים", אך עם זאת יש להכיר בחשיבותה, לעודדה ולתת לה משקל, במיוחד עת נעשתה הסרת המחדל בשלב הדיוני בערכאה הראשונה, עובר לגזר הדין (רע"פ 3572/15 **אלימלך נ' מדינת ישראל** (18/5/16)). בהסרת המחדל יש לראות משום לקיחת אחריות מלאה על המעשים וכן צמצום הפגיעה בקופת המדינה.

ב. הנאשם בן 48, נשוי ואב לארבעה קטינים, נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה. כמו כן, מיום ביצוע העבירה נשוא תיק זה ובמשך למעלה מארבע שנים לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים. ניכר כי אין מדובר בעבריון סדרתי ונראה כי פחת הסיכון להישנות העבירות.

ג. בחינת נסיבותיו האישיות של הנאשם מלמדת על התנהלות נורמטיבית לאורך השנים, לרבות השלמת שירות צבאי ולימודים אקדמיים, הקמת עסק עצמאי ושמירה על יציבות תעסוקתית, כמו גם תרומה לקהילה.

סיכום והכרעה

22. בשקלול נסיבותיו של התיק שבפני, ולאחר שהבאתי בחשבון את חומרתן הטבועה של העבירות, נסיבות ביצוען והיקפן הכספי מחד גיסא, ומאידך את עברו הנקי של הנאשם, הסרת המחדל והזמן שחלף מאז ביצוען במהלכו לא נפתחו נגדו תיקים נוספים - מצאתי כי יש להטיל על הנאשם מאסר שירוצה בעבודות שירות לתקופה קצרה, בצירוף מאסר מותנה ועונשים כספיים מרתיעים. האמור מתיישב אף עם הסדר הטיעון שהושג ועם שיקולי ההרתעה, האישיים והכלליים.

23. אשר על כן, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

- א. 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות בבית אבות "משלב" ברח' ז'בוטינסקי 6, גבעת המורה. הנאשם יתייצב לתחילת ביצוע עבודות השירות ביום 3/4/22 בשעה 08:00 ביחידת עבודות השירות של שלוחת צפון - יחידת ברקאי - סמוך לבית הסוהר מגידו.
 - ב. 6 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתוך תקופה זו על כל עבירת מס מסוג פשע ויורשע בגינה, בין בתקופת התנאי ובין לאחריה.
 - ג. 3 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שנתיים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתוך תקופה זו על כל עבירת מס מסוג עוון ויורשע בגינה, בין בתקופת התנאי ובין לאחריה.
 - ד. קנס בסך 40,000 ש"ח או 6 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-20 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל ביום 10/3/22. אי תשלום אחד התשלומים במועדו יעמיד את יתרת הקנס לפירעון מיידי.
 - ה. הנאשם יתחייב בפני להימנע מלעבור כל עבירת מס למשך שנתיים מהיום, והובהר לו כי אם יפר התחייבות זו יחויב לשלם 10,000 ₪.
- הנאשם: אני מבין את עונש ההתחייבות ואני מתחייב לא לעבור את העבירות שבהתחייבות ומבין שאם אעבור אותן במהלך שנתיים מהיום, אחויב בתשלום של 10,000 ש"ח.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי

ניתן היום, כ"ו אדר א' תשפ"ב, 27 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.